

Temat spotkania 12-01-2011:

### Love story chrześcijanina

- Miłość bliźniego - relacje rządzone prawem miłości (chrześcijanin w świecie): „Starajcie się rozeznaczyć, co podoba się Panu i nie miejcie udziału w bezowocnych czynach ciemności... Wykorzystujcie okazję, bo dni są złe. Dlatego nie bądźcie nierozumni, ale starajcie się pojąć, jaka jest wola Pana” [Ef 5, 10, 16]
- „Błogosławieni czystego serca albowiem Boga oglądać będą” czyli czym jest czystość serca i jak nią żyć

Lektura obowiązkowa:

▪ (źródło)	– Rdz 1, 26-28	- perspektywa: <i>Wszyscy ludzie to nasi bracia i siostry, którzy pochodzą od tego samego Boga Stwórcy. Za tym idzie wielka godność każdej istoty ludzkiej.</i>
▪ (wysoki standard myślenia i zachowań)	– Tb 6,9	<i>TEZA 1: Księga Tobiasza jako piękna opowieść o miłości rodzicielskiej, miłości syna do rodziców, miłości mężczyzny i kobiety, miłości braterskiej.</i> <i>TEZA 2: Proste drogi bohaterów tej księgi (do czyste serce).</i> <i>TEZA 3: tak=tak, nie=nie, robić swoje w rzetelny sposób, być posłusznym przykazaniom (drogowskazowi na życie doczesne, klucz do szczęśliwości doczesnej i w przyszłym świecie) i woli Boga.</i>
▪ (drogowskaz i obietnica od Boga)	– PSALMY 112, 127, 128	<i>PSALM 112 Szczęście bogobojnych (do: jak żyć czystością serca)</i> <i>PSALM 127 Pomyślność pochodzi od Boga (do: jak żyć czystością serca)</i> <i>PSALM 128 Szczęście Rodzinne Bogobojnych (do: jak żyć czystością serca)</i>
▪ (szczegółowe wskazania Św. Pawła)	– Ef 5, 8-20	<b>11</b> I nie miejcie udziału w bezowocnych czynach ciemności, a raczej piętnując, nawracajcie [tamtych]! (...) <b>17</b> Nie bądźcie przeto nierozsądni, lecz usiłujcie zrozumieć, co jest wolą Pana.
▪ (wskazania Jezusa Chrystusa)	– Łk 6, 27-38, Łk 9, 23-25	<i>Warunki naśladowania Jezusa: (...) <b>24</b> Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa. <b>25</b> Bo cóż za korzyść ma człowiek, jeśli cały świat zyska, a siebie zatraci lub szkodę poniesie?</i>
▪ (Bóg obiecuje nagrodę)	– Mt 5, 3-12	<i>Bóg obiecuje, że jeśli człowiek będzie wdrażał powyższe nauki będzie Mu ciężko, ale otrzyma nagrodę - przede wszystkim w Niebie ale też i w życiu doczesnym</i>
▪ (zadania wynikające z powyższego)	– Mt 5, 13-16	
▪ (to co wyżej ale z innej perspektywy)	– Jk 2-4,10 (rozdziały 2,3 i 4,1-10)	<i>oddaje ducha rozważaniom: jak żyć przy założeniu o czystości serca</i>

▪ <i>(przeniesieni e powyższego do dzisiejszej rzeczywistości)</i>	– (KKK, 1889)	
	– <b>Sollicitudo Rei Socialis, 42 (Jan Paweł II, Encyklika)</b>	
	– <b>Ecclesia in Asia, 34 (Jan Paweł II, Posynodalna adhortacja apostolska, 19 XI 1999)</b>	
	– <b>Populorum Progressio, 45 (Paweł VI, Encyklika, 26 III 1967)</b>	
	– <b>Rerum Novarum, 24 (Leon XIII, Encyklika 15 V 1891)</b>	„Przemysłowość ludzka jednak nie zdoła niczym zastąpić chrześcijańskiej miłości, która oddaje się cała pożytkowi bliźnich.”
	– <b>Mater et Magistra, 159 (Jan XXIII, Encyklika)</b>	

Lektura rozszerzona:

- Księga Tobiasza
- List do Efezjan
- Łk 6, 20-38
- List Św. Jakuba Apostoła

Teksty:

- (KKK, 1889)

Miłość stanowi największe przykazanie społeczne. Szanuje drugiego i jego prawa. Wymaga praktykowania sprawiedliwości, do czego tylko ona nas uzdalnia. Jest natchnieniem dla życia będącego darem z siebie: „Kto będzie się starał zachować swoje życie, straci je; a kto je straci, zachowa je” (Łk 17, 33)

- Sollicitudo Rei Socialis, 42 (Jan Paweł II, Encyklika)

Nie będzie zatem zbyt rzadką rzeczą rozważyć i zgłębić na nowo w tym świetle tematy i charakterystyczne uwarunkowania podjęte w ostatnich latach przez Magistram.

Pragnę tu zwrócić uwagę na jedno z nich: *opcję czy miłość preferencyjną* na rzecz ubogich. Jest to rodzaj opcji, czyli *specjalna forma* pierwszeństwa w praktykowaniu miłości chrześcijańskiej, poświadczona przez całą Tradycję Kościoła. Odnosi się ona do życia każdego chrześcijanina, które ma być naśladowaniem życia Chrystusa, ale stosuje się również do naszej *społecznej odpowiedzialności*, a zatem do stylu naszego życia, do decyzji, które trzeba stosownie podejmować w odniesieniu do własności i użytkowania dóbr.

- Ecclesia in Asia, 34 (Jan Paweł II, Posynodalna adhortacja apostolska, 19 XI 1999)

W dążeniu do promowania ludzkiej godności, Kościół wskazuje na priorytet miłości ubogich i zepchniętych na margines, ponieważ z nimi w szczególny sposób utożsamiał się Pan (por. Mt 25, 40). Miłość ta nikogo nie wyklucza, lecz ucieleśnia po prostu zasadę służby, której świadectwem jest cała tradycja chrześcijańska. Ten priorytet miłości ubogich, i decyzje, które on w nas rodzi, nie może nie objąć tej olbrzymiej wielości głodnych, potrzebujących, bezdomnych, pozbawionych opieki medycznej, a przede wszystkim tych pozbawionych nadziei na lepszą przyszłość.

- Populorum Progressio, 45 (Paweł VI, Encyklika, 26 III 1967)

”Jeśli na przykład brat lub siostra – mówi św. Jakub – nie mają odzienia lub brak im codziennego chleba, a ktoś z was powie im: <<Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedzcie do syta!>> – a nie dacie im tego, czego koniecznie potrzebują dla ciała – to na co się to przyda?” (Jk 2,15-16) W dzisiejszych czasach nikt nie może nie wiedzieć, że na niektórych kontynentach głód dręczy niezliczone rzesze mężczyzn i kobiet, a niezliczone mnóstwo dzieci jest do tego stopnia niedożywione, iż wiele z nich umiera w kwiecie wieku; wiele innych nie może się z tej przyczyny fizycznie i umysłowo rozwijać, co pogrąży w smutku ludność całych regionów i pozbawia ją otuchy.

- Rerum Novarum, 24 (Leon XIII, Encyklika 15 V 1891)

Jest dziś wprawdzie wielu, którzy podobnie jak niegdyś poganie atakują Kościół z powodu (...) jego wspaniałej akcji miłosierdzia i w jej miejsce tworzą państwową dobroczynność; przemyślność ludzka jednak nie zdoła niczym zastąpić chrześcijańskiej miłości, która oddaje się cała pożytkowi bliźnich.

Jeden tylko Kościół ma tę cnotę, która z Najświętszego Serca Jezusowego bierze początek, a daleki jest od Chrystusa ten, kto odszedł od Kościoła.

- Mater et Magistra, 159 (Jan XXIII, Encyklika)

Nietrudno się domyślić, że i Kościół zawsze z wielkim naciskiem przypominał ów obowiązek wspomagania potrzebujących i ubogich, który powinien do głębi poruszyć katolików jako członków Mistycznego Ciała Chrystusa. „Po tym poznaliśmy miłość – mówi św. Jan Apostoł – że On oddał za nas życie swoje. My także winniśmy oddać życie za braci. Jeśliby ktoś posiadał majątność tego świata i widział, że brat jego cierpi niedostatek, a zamknął przed nim swe serce, jak może trwać w nim miłość Boga?” (1 J 3,16-17)